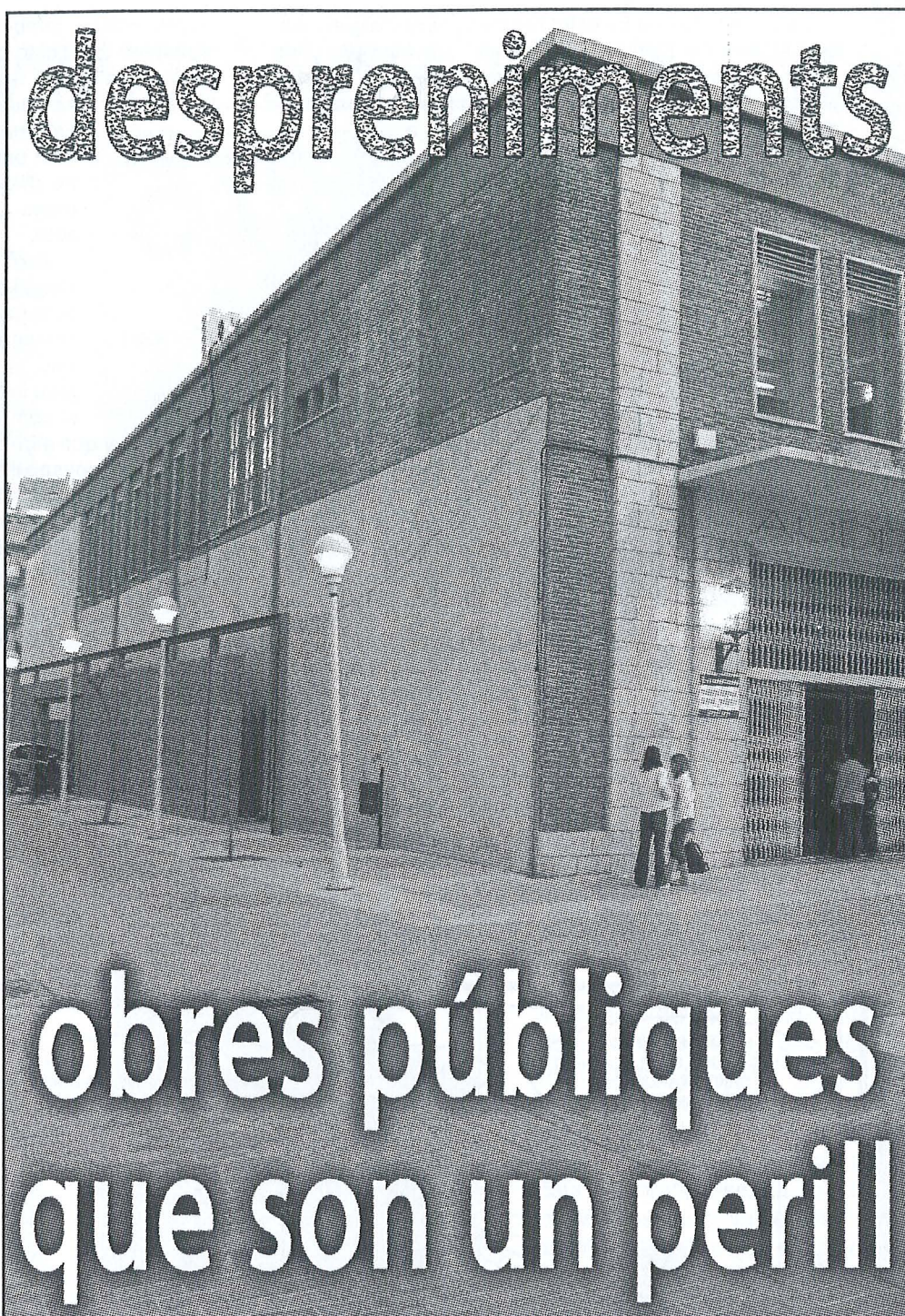


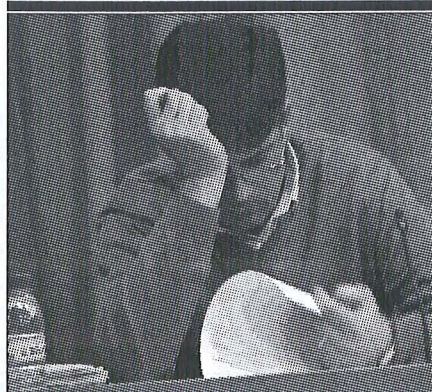
la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 11 de març de 2005 • Núm. 475 • Any X • 0.75 Euros

CRISI DE RUTA: El recorregut del Crist de la Mar i un casal faller obren una crisi política



obres públiques que son un perill



Els pares del CP Ròdenas poden mobilitzar-se si no hi ha novetats aviat

**“M’han deixat sol”
queixa del regidor del PP
Marcelino Domingo**

El control de les obres públiques

La sotragada que ha estat l'enfonsament d'alguns edificis al barri del Carmel a Barcelona, provocat per unes obres, públiques, ha fet saltar totes les alarmes sobre el pèssim control, tant de la seua qualitat, com del compliment de totes les normatives que s'obliga a les obres privades a respectar.

Ací, a la nostra casa, també tenim alguns "xicotets problemes", segons versions polítiques, de control, de les obres públiques. El tema que aquesta setmana tractem n'és l'evidència més feaent.

Sol passar que la readequació d'edificis antics comporte algun que altre problema, però d'ací a tot el que ha passat en la rehabilitació del conservatori hi ha molta distància. Primer van ser els aparells d'aire condicionat que no gelaven suficientment; després que resultava que les conduccions no eren les adients i, per últim, que faltava també una part del circuit de circulació de l'aire. La seua reparació, pels voltants del final de l'anterior legislatura, va servir per descobrir que el sostre fals, que es va ficar per insonoritzar tota la planta del conservato-

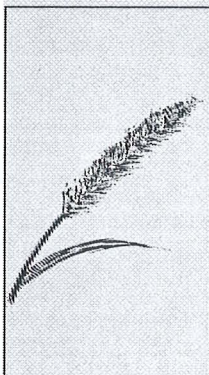
ri, presentava, també, greus deficiències: els suports que aguanten tota l'estructura de guies i plaques, no era suficient, se n'havien ficat menys dels que serien necessàries perquè no caigués el sostre. Dit i fet. La seua estructura es va anar covant, es va haver d'estintolar una aula, i finalment, una part del sostre d'una altra aula, aquesta passada setmana ... cau. La sort, no hi havia ningú a sota.

Això ens porta a fer-nos algunes reflexions i preguntes, esta obra, com qualsevol obra privada, va ser certificada, com idònia, per un tècnic municipal? Si va estar així, vist, tot el que ha succeït, denotaria una greu irresponsabilitat per la seua part. Però, si com ens temem, no va estar certificada

(és estrany que algú certifique una cosa tan mal feta), pitjor. La irresponsabilitat s'ha fet arribar a l'extrem, perquè vol dir que l'obra pública no rep el control necessari, i obligatori de qualsevol obra privada, podent, fins i tot, ficar en perill la integritat de les persones. Els polítics han d'actuar i demanar responsabilitats, o assumir-les ells.

475

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995



PANISSOLA: una panissola, la més gran que hem donat mai, la més resseca, per a la sra. Sandra Vejarano Pastora, agent d'Igualtat d'INFODONA Vinaròs. Se suposa que a aquesta dona li paguen per a informar i donar difusió d'això que s'anomena INFODONA. Doncs no, no és veritat, a aquesta dona li paguen per a fer xarrades i que no se n'assabente ningú. El dilluns passat va venir a fer una xarrada a la Cambra Agrària i no va permetre que la premsa ni la televisió li fera cap entrevista i traguera res de la seua intervenció. Com no sabem el que va dir pensem que la seua filosofia és: "la dona poc informada, a casa, i, si pot ser, lligada ben curta". Així tiren els diners dels nostres impostos... Quina vergonya! A Benicarló, no mai ha passat que algú que ve a fer una conferència o xarrada es negue a difondre el seu saber. Vinc a parlar a les dones del poble però que no se n'assabenten. Increïble!



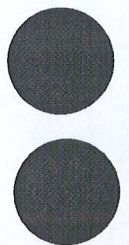
Benicarló cultural?



El còmic

per

Xavi Burriel



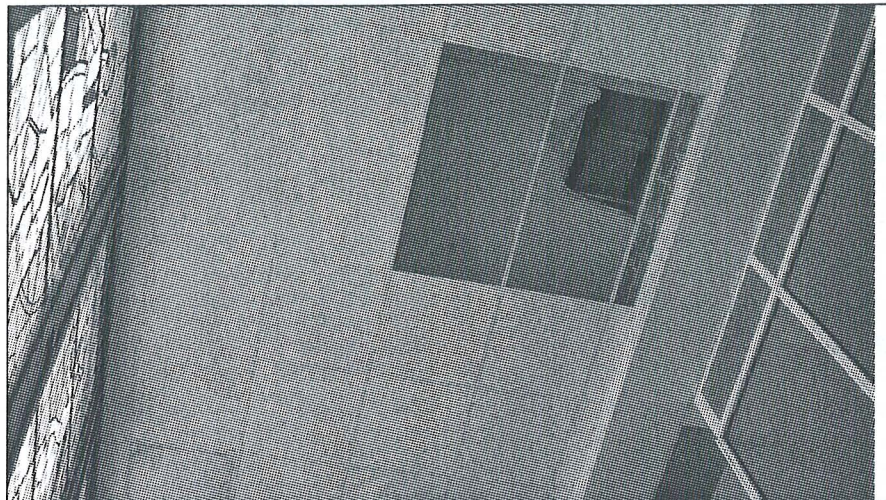
Les infraestructures s'enfonsen

Cau el sostre del Conservatori Municipal i l'ajuntament no tanca les instal·lacions. Com al Carmel, s'evidencien negligències i descontrol

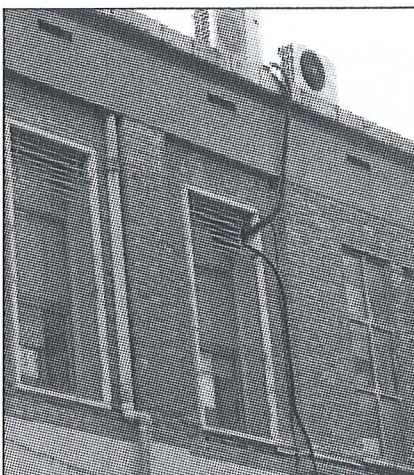
text REDACCIÓ

El sostre del Conservatori de Música Mestre Feliu cau a trossos. L'últim es va desprendre aquest mateix dilluns. Una de les aules, on reben formació musical uns 20 nens, està apuntalada des del mes d'octubre pel perill de despreniment. Recentment, l'arquitecte municipal redactava un informe en el qual advertia del perill d'enfonsament del fals sostre d'escaiola i recomanava que s'actués immediatament, a causa de l'estat en el qual es troba. Mes de dos-cents seixanta xiquets i xiquetes segueixen assistint a classe en el centre i el consistori ha anunciat que les obres de consolidació del fals sostre d'escaiola es realitzaran durant el període de vacances de Pasqua. El problema, però, és més profund i enfonsa les seves arrels en un procés d'adjudicacions a la baixa, dubtoses inspeccions d'obra per part dels tècnics municipals i un passotisme total per part del consistori qui, malgrat els advertiments de la direcció del centre, que ha comunicat en dues ocasions la situació, encara no ha adjudicat l'obra de consolidació del fals sostre d'escaiola. Mentre, continua augmentant la factura que els benicarlandos deuen pagar per 'oblits' i el més greu, se segueix posant dia rera dia, en perill la integritat dels més de dos-cents seixanta alumnes que acudeixen a rebre educació musical en el conservatori municipal. **ADJUDICACIONS A LA BAIXA**

Fa aproximadament quatre anys, es va decidir baixar els sostres del recinte del conservatori i instal·lar aire condicionat per a millorar les instal·lacions. Ambdues obres es van adjudicar a les dues empreses que van presentar els pressupostos més baixos, gairebé sense tenir en comp-



te les condicions i els treballs que s'inclouïen en el pressupost, vist el que ha succeït després. En el cas de l'aire condicionat, la instal·lació es va fer sense col·locar un sistema d'absorció, i sense que ningú, fins a fa poc, s'adonés d'aquest 'petit detall'. Les conseqüències d'aquest oblit no es van fer esperar. A l'estiu, les aules seguien escalfades i a l'hivern, els



alumnes tenien fred, perquè la instal·lació era incapaç de funcionar a ple rendiment per la falta del sistema d'aspiració. Ara fa gairebé un any, es va descobrir l'absència d'aquesta instal·lació i es va procedir a subsanar l'absència contractant una empresa diferent a la que ho havia fet en pri-

mera instància i, per suposat, abonant la corresponent, "segona", factura.

En el cas de la instal·lació de plaques d'escaiola per a rebaixar l'altura interior del recinte, la situació és més greu. L'adjudicació de l'obra es va fer a una empresa, avui declarada en fallida, que no va contemplar en el pressupost els ancoratges necessaris perquè el fals sostre tingués estabilitat. Se suposa que l'obra, igual que en el cas de la instal·lació de l'aire condicionat, va obtenir el vist-i-plau dels tècnics municipals quan es va finalitzar i el conservatori va ser de nou obert a la docència. Amb el pas del temps, les plaques d'escaiola van començar a caure i a trencar-se. La solució, en primera instància, va ser anar substituint les plaques que es trencaven per unes altres que s'extreïen de les aules que no s'utilitzaven o, que estaven destinades a magatzem, on gairebé ningú sol entrar. Així les coses, a poc a poc el magatzem es va quedar sense el recobriment, a mesura que les plaques d'escaiola anaven caient.

D'altra banda, va començar a descobrir-se que el sostre s'anava plegant i adoptant formes estranyes en zones com el hall d'entrada, que és on més pes ha d'aguantar el sistema

Una falta de control 'temerària'

ve de la pàgina anterior

d'ancoratge pels metres quadrats de superfície existents sense el suport inferior de pilars. Una de les aules, la de solfeig, va haver de ser apuntalada en el mes d'octubre a causa dels continus despreniments que sofria el sostre. Tres puntals es van convertir, des d'aquest moment, en companys muts d'ensenyaments dels alumnes, ja que, malgrat l'estat de la instal·lació, l'aula no es va tancar a la docència. Des del mes d'octubre i malgrat que la direcció del conservatori va posar en coneixement del consistori la situació en la qual es trobava l'aula, puntals, alumnes i uns trists cartells en els quals s'aconsella "no passar" són l'única solució que s'ha adoptat.

ES DESCOBREIX EL PASTÍS

Els esdeveniments es van precipitar aquest hivern, quan la instal·lació d'aire condicionat va requerir d'una revisió en el mes de desembre. Va ser llavors quan els tècnics de l'empresa encarregada de desenvolupar els treballs van descobrir, per casualitat, a l'accedir al fals sostre, l'estat en el qual es trobava el recobriments de plaques d'escaiola.

Les biguetes s'havien deformat i els tirants de sustentació de les plaques d'escaiola eren insuficients, entre altres deficiències. Posada la situació en coneixement de la direcció del centre, aquesta va traslladar al consistori l'informe verbal dels tècnics de manteniment i va requerir la presència d'un tècnic municipal perquè revisés les instal·lacions. Era la segona instància que, en menys d'un any, dirigia la direcció del centre al consistori per a informar-li de l'estat en el qual es trobava el sostre. L'arquitecte i un dels tècnics municipals van emetre fa uns dies l'informe, en el qual adverteixen de la possibilitat de despreniment de les plaques d'escaiola, a causa de la dolenta instal·lació. Així mateix, es recomana actuar immediatament per a subsanar les deficiències detectades. Si bé és cert que l'informe no diu gens referent al tancament preventiu de les instal·lacions al públic, una simple visita al hall d'entrada de les instal·lacions i un recorregut per les aules permet descobrir els defectes de la instal·lació. I al centre acudeixen dos-cents seixanta alumnes.

La solució a la situació l'ha anunciat Francisco Flos, regidor de Cultura, qui

ha explicat que "l'obra de millora està pendent d'adjudicació en els pròxims dies" i que es té intenció de realitzar els treballs durant el període de vacances de Pasqua. El consistori ja disposa dels pressupostos de l'obra, que deurà fer una empresa diferent a la qual va instal·lar el sostre en primera instància, ja que aquesta es va declarar en fallida. Cal destacar que l'obra que es té intenció de portar a terme, suposa la consolidació de la instal·lació i que, segons ha pogut saber **La Veu**, el seu cost és superior al que va significar la primera instal·lació.

No és l'única factura que s'haurà de pagar de més. El canvi de les finestres exteriors també va tenir parany i un increment de cost sobre la factura inicial. En aquest cas, a l'empresa se 'li va oblidar' segellar les finestres per fora, i van ser les primeres pluges les que van posar en evidència aquest petit detall. De cop i volta, les aules que donen a la façana nord van començar a inundar-se. Altra casualitat que va posar en evidència com es fan les obres municipals. Tampoc ningú va revisar, va informar i va certificar l'obra quan es va finalitzar?

Crisi oberta?

► Marcelino Domingo, regidor de Governació, ha denunciat que José Joaquín Bautista, regidor de Festes i Falles "m'ha deixat sol, com m'ha passat altres vegades". Domingo va comparèixer davant els mitjans de comunicació per a exposar l'acord que s'havia arribat amb la Falla Els Cremats sobre el canvi d'ubicació, a última hora, del seu casal faller. L'edil de Governació va obrir la seva intervenció destacant que "m'hagués agradat que m'hagués acompanyat algun regidor més, però m'han deixat sol davant la palestra, com m'ha passat altres vegades". Domingo, acompanyat del fallero Pedro Manchón, d'Els Cremats, va exposar les negociacions que ha dut en solitari amb la comissió per a solucionar el problema de la ubicació definitiva de la carpa fallera. "Hi ha un regidor que du l'àrea de Falles i Festes i és ell el que ha de preocupar-se de nego-

ciar aquestes coses i tenir-les clares" va manifestar, visiblement contrariat. "M'he sentit sol, molt sol,



com tantes altres vegades" va concloure. La falla Els Cremats finalment instal·larà el seu casal en el carrer Pintor Sorolla, que ha quedat tallat al trànsit després del pas de la processó de pujada del Crist del Mar.

D'altra banda, el recorregut de la processó del Crist de la Mar també ha estat la causant de l'enfrontament entre l'àrea de Governació i Mossen Canelles, rector de Sant Pere. Segons va explicar Domingo,

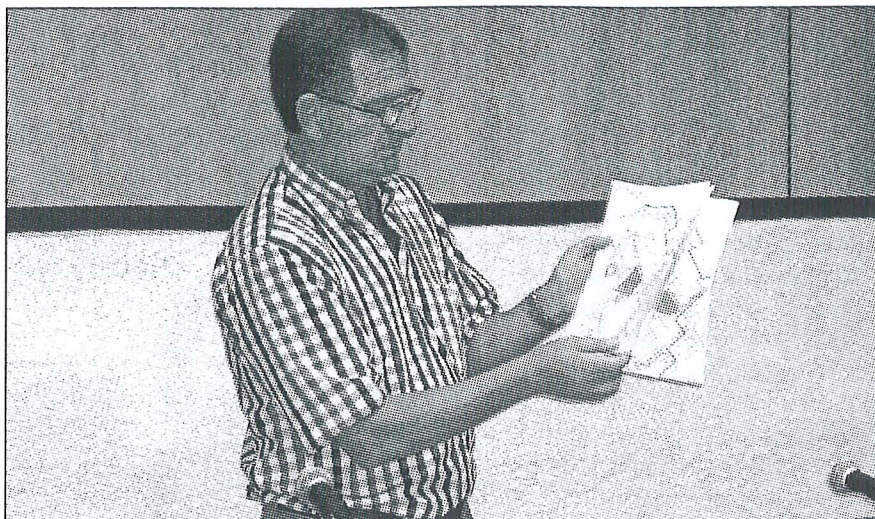
diverses associacions eclesiaístiques li van donar trasllat del desig existent en la població que la processó del Crist del Mar tornés al seu recorregut primitiu, és a dir, a la Volta. L'edil va suggerir al col·lectiu que consultaren als rectors benicarlans i va exposar que el consistori preferia aquest recorregut ja que no interferia amb cap de les ubicacions falleres. "L'inconvenient ha sorgit amb el rector de Sant Pere" va dir Domingo. Mossen Canelles va argumentar "que la processó es va canviar fa vuit anys de recorregut i el Crist llueix més per la plaça Constitució". El cap de Governació ha puntualitzat al rector que "el Crist és patrimoni del poble i de ningú més i si la gent vol, hauríem de modificar el recorregut" perquè la processó torne a discórrer pel traçat de tota la vida. Domingo ha advertit que "aquest any ho deixarem estar, perquè no hagen disputes, però intentarem que durant els pròxims anys es modifiqui".

Els pares del Ròdenas no se'n refien

text NATÀLIA SANZ

Jaime Mundo, alcalde de Benicarló i Francisco Flos, regidor de Cultura, s'han compromès davant el AMPA del C.P. Eduard Martínez Ròdenas que el consistori disposa de consignació pressupostària per a realitzar les expropiacions de terrenys necessaris per a la construcció del nou centre escolar. La passada setmana, Mundo i Flos van mantenir una reunió amb representants del AMPA, que es van veure obligats a recordar al consistori el compromís que havien adquirit els dos polítics de reunir-se amb ells després de Nadal per a informar-los del punt que es trobava el projecte d'ampliació del centre escolar. Després de comprovar que el temps passava i que els màxims representants municipals no citaven als pares, el AMPA va dirigir un escrit a ells, en el qual assegurava que si no es realitzava la reunió, passarien a l'acció. La resposta va ser immediata. A l'endemà, els pares van tenir una cita amb Mundo i Flos.

En la trobada, els pares van ser informats que el projecte de redacció de l'ampliació del centre ja està adjudicat. Referent als terrenys on anirà situat, el primer edil va informar que el desbloqueig de la partida Povet es duria al Ple municipal que se celebrarà el pròxim 31 de març. L'aprovació del punt en la sessió plenària permetrà que el consistori dispose dels terrenys que li corresponen, que es destinaran a la construcció del nou centre escolar. D'altra



banda, Mundo va assegurar al AMPA, que si no es produeix el desbloqueig del PAI, el consistori procedirà a l'expropiació per ocupació dels terrenys, un procediment que permetria disposar del sòl de manera ràpida. L'alcalde de Benicarló va explicar que en el pressupost municipal del 2.005, encara per aprovar, s'ha consignat una partida pressupostària per a realitzar les expropiacions. Els pares, però, van voler lligar tots els caps en la reunió i van preguntar a Mundo què passaria si no s'aprovés ni el desbloqueig de la partida Povet ni els pressupostos municipals.

La màxima autoritat municipal va assegurar als representants del AMPA que les expropiacions es realitzarien amb romanents del consistori. En aquest sentit, els pares es reuniran de nou amb Mundo i Flos el 29 de març i en la trobada els representants municipals informaran de nou als pares del punt en el qual es troben les negociacions per a aconseguir

els terrenys de la partida Povet. Els pares no descarten passar a l'acció en el pròxim Ple si el resultat de la cita no satisfà les seves expectatives.

La construcció del nou col·legi obligarà que els nens assisteixin a classe en un centre prefabricat durant el temps que duren les obres, que s'ha estimat pot ser almenys un curs escolar i com a màxim, dos. Els representants municipals van explicar al AMPA que s'està buscant un solar on situar-lo, que s'intentarà estiga prop del pavelló polisportiu perquè els nens puguin utilitzar aquestes instal·lacions esportives. El nou centre escolar contarà amb dos noves línies, insuficients per a atendre la demanda de places escolars existents en la ciutat. No obstant això, Mundo va recordar als pares que el consistori està buscant terrenys en la partida Sanadorlí amb la intenció de destinar-los a la construcció d'un nou centre escolar.



ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs



El Camí del Salvador

Adéu, i ... Buen Camino!

text EL LECTOR

Hem anat junts de Benicarló a Fiaterra, de Sevilla a la Fi del Món, de Somport a Santiago passant per Oviedo. Han estat molts quilòmetres, moltes xafades, moltes suades, moltes aventures, pobles, gent, ...

Molts dies que per mig d'aquests papers hem estat junts, hem caminat junts. Ara, ja n'hi ha prou. Em faig vell, no millor dit, ja soc vell i estic cansat, no de caminar, sinó de contar-vos tants de romanços. Un, bé. Dos, també. Tres, s'aguanten. Però més, ja no.

Heu passejat per la vall de l'Ebre, per la Rioja, Castella i Lleó, per l'estimada Galícia. Des de Sevilla heu anat pujant a Extremadura per a entrar a Galícia per les pobres terres çamoranes. Heu peregrinat per l'Aragó, Navarra i Astúries. No sé que em jugaria que també esteu cansats i us fan mal els peus.

Vau conèixer a Eva, a Paco, a David i Marisa. Més tard al zamorano i als Anyós-Adell. A l'avi, la manya, l'americana, ... i per suposat, heu caminat també amb Vicent.

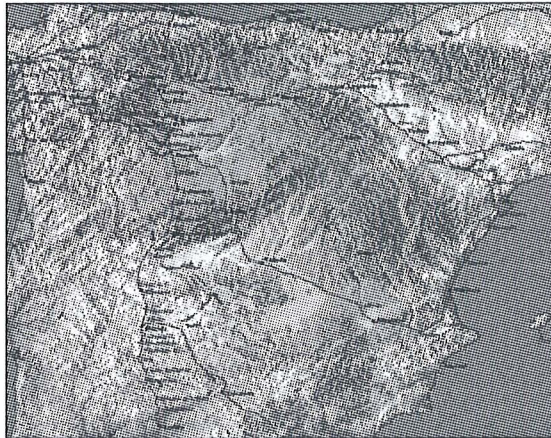
Amb el passat número vaig aplegar a Santiago. Ja està bé! Ja n'hi ha prou! Els anys van castigant i un ja no està per a moltes històries i noves peregrinacions. El pelegrí es queda a casa. (Açò últim, com us podeu imaginar, és mentida).

Estimats lectors que m'heu anat llegint cada setmana durant alguns anys, amb algun que altre descans, ja no vos molestaré més amb les meues històries.

Amb el número passat s'han acabat les romeries i peregrinacions. Suposo que ja n'estareu un poc frats i cansats de tantes fletxes, cerveses, camins i gent. Però

abans d'acomiar-me voldria deixar clares unes quantes coses.

Primera i principal: la Sra. Garcia, i tot el consell de redacció en ple no han trobat cap altra paraula en el diccionari Català, Valencià, Balear que *CAMINANTE* per a definir-me. Presumeixen de tenir l'únic setmanari de les comarques centrals dels PP CC en català/valencià i no trobem altra paraula que *CAMINANTE*. Quina vergonya! Si això ho haguera fet Flos o Marçalet, quantes panissoles els hagueren donat? De ben segur que un munt. Però no, la redacció de la Veü, pel que es veu, està per



damunt del bé i del mal. Tot ho fa bé. Pos, no senyor! Ja coses que no estan bé. Jo fins ara he callat ja que, segurament, si tot açò ho haguera dit abans, de ben segur que el seu *CAMINANTE*, s'haguera quedat a Lleó, amb el fred que fa a l'hivern i la calor de l'estiu.

Ara, por lo que me queda d'estar en el convento, ...

També voldria fer-li una escolleta a eixe/a pesat/da que tots les setmanes li escriu a la sra. Garcia. Començaré dient-li, ja que ell ha sigut el que s'ha posat amb mi. Que estiga ben tranquil/ta que ja no el/la farà patir més. Però ara, jo, voldria posar-me un poc amb ell.

No troba res bé, tot ho critica,

sembla que està amargat/da, no sap gaudir de la vida, tot ho troba malament, ... em fa llàstima. De vegades que alaba alguna cosa, no saps mai si ho fa seriosament o amb algun tipus de fotesa.

Això sí, els temes transcendents i avorrits de política (de la seua, és clar), amb això li cau la bava, això ho troba tot la mar de bé.

Pot ser li sembla un poc dur tot el que li dic, senyor/a eixe/a de la sra. Garcia, però faça un poc de memòria, pense un poc, repasse i faça un llistat de tot el que m'ha tractat i tot el que m'ha dit. La cosa més fina ha estat tractar-me de borratxo. Mai! mai de la vida m'han enviat o cridat l'atenció a cap alberg per això que vosté diu de mi. Mai, home/dona, mai!

Sort tinc que quant estic caminat per eixes terres d'Espanya, sort, que no m'aplega la Veü. Sort!

Dit tot açò, voldria donar les gràcies a tots els que m'heu llegit, a tots els que heu tingut la paciència, molta paciència, de llegir les poques lligues que us he anat contat cada setmana. Moltes gràcies! Ah, i la paciència és una virtut. Moltes gràcies.

Aquesta gratitud, va també, a pesar de tot, per a eixe/a de la sra. Garcia ja que indiscutiblement, és el/la que millor m'ha llegit i analitzat. No s'ho prenga a mal, però crec que ha de ser algun jubilat/da que té molt de temps, ja que sinó, no s'entén. Moltes gràcies, senyor o senyora, moltes gràcies.

Per acabar, també estic molt agraït a tots els de la Veü de Benicarló, sense vosaltres no haguera pogut sortir al carrer i pegar la pallissa a les meues víctimes lectores. Molt agraït!

Adéu, i ... Buen Camino!

L'oposició alerta dels perills de l'abocador

text NATÀLIA SANZ

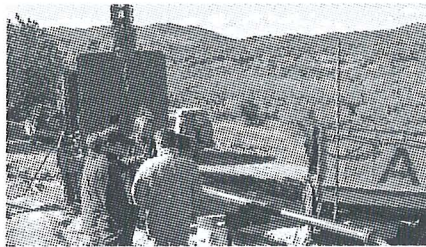
El Bloc per Benicarló ha manifestat "la nostra estranyesa i inquietud" per les últimes declaracions de Jaime Mundo, president del Consorci de Residus, al voltant de l'abocador a la Bassa. Joan Manel Ferrer, regidor del Bloc ha explicat que Mundo ha reconegut que l'abocador produirà aproximadament un mig litre de lixiviats per tona "quan davant del Ple municipal del 25 de setembre del 2003 va manifestar de forma clara i taxativa que la planta inclou una tecnologia provada i vàlida que inclou compost i no té lixiviats".

D'altra banda, Ferrer s'ha mostrat inquiet perquè Mundo reconeix tindre coneixement de l'existència de cursos d'aigua sota l'àrea d'abocament "i s'excusa en un informe que ell diu que pertany a la Universitat Jaume I per a donar suport a la ubicació, quan eixa entitat universitària mai no ha reconegut l'oficialitat de tal informe". En este sentit, el Bloc considera que aquestos punts "són motius més que suficients com per a demanar el trasllat d'eixe abocador a alguna de les ubicacions que venien previstes en un principi en el Pla Zonal, i entre les que no s'inclouia la partida de les Basses".

PREGUNTES A EUROPA

L'eurodiputat d'Izquierda Unida, Willy Meyer, ha presentat una pregunta a la Comissió del Parlament Europeu sobre l'abocador de les Basses de Cervera.

Meyer s'ha mostrat crític amb el greu impacte que suposarà aquesta instal·lació, i en eixe sentit, la pregunta a l'Europarlament pretén que es prenguen les mesures escaients



per fer complir el dret comunitari que s'està vulnerant amb aquesta planta. En este sentit, la pregunta que ha presentat és la següent: "El projecte d'instal·lació d'un abocador per al tractament de residus sòlids urbans en el terme municipal de Cervera, produeix un fort rebuig social, per estimar la població afectada que l'emplaçament d'aquest, contaminaria a l'aquífer que assorteix d'aigua potable a un bon nombre de municipis de la zona.

En efecte, la permeabilitat del terreny previst per a la ubicació d'aquest abocador, produiria filtracions de lixiviats, posant en perill la qualitat

de les seves aigües, aptes per al consum humà. Convé subratllar que el tractament de residus està regulat per la Directiva 75/442/CE, modificada per la Directiva 91/156/CE. Conformement al seu article 4, l'Estat membre adoptarà les mesures necessàries per a garantir que els residus es valoritzaran o s'eliminaran sense posar en perill la salut de les persones i sense utilitzar procediments ni mètodes que puguin perjudicar al medi ambient i, en particular : sense crear riscos per a l'aigua, l'aire o el sòl, ni per a la fauna i la flora; - sense provocar incomoditats pel soroll i les olors; sense atemptar contra els paisatges i els llocs d'especial interès.

Per altra banda, segons la Directiva 85/337/CE(modificada per la Directiva 97/11/CE), relativa a l'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient, l'Estat membre està obligat a assegurar-se que els projectes que puguin tenir repercussions notables sobre el medi ambient en raó, entre altres coses, de la seva naturalesa, les seves dimensions o la seva localització són sotmesos a una avaluació de les seves repercussions abans de rebre l'autorització. Quines mesures adoptarà la Comissió per a garantir el compliment del Dret comunitari en aquest assumpte?"

Reunions d'entitats veïnals

text NATÀLIA SANZ

Dijous 24 de febrer es van reunir a Peníscola representants de les associacions de veïns de Benicarló i Peníscola; Associació de Veïns Camí Vell, "Asociación de Vecinos de Monchells, Asociación de Vecinos Pichells, Plataforma 'No a una depuradora tan prop', Associació de Veïns Sanadorlí, Palmar i Cervellona i l'Associació de Veïns del Surrach amb la Plataforma Abusos

Urbanístics No A.U.N.

L'objectiu d'aquesta trobada amb el Vice-president de l'A.U.N Enrique Giner, va ser el coordinar les accions a prendre per intentar aturar l'avantprojecte presentat a les Corts Valencianes de la reforma de la Llei d'Urbanisme. Aquesta reforma no recull cap de les propostes presentades per poder defendre els interessos dels petits propietaris davant les constructores i els grans urbanistes amb interessos especulatiu.

El mateix dia es va organitzar la sortida conjunta per acudir a la a la manifestació convocada a València el dia 12 de març per La Plataforma A:U:N , amb el lema No als Abusos Urbanístics a la que resten convidats tots els que pensen que cal posar fre a la especulació sistemàtica que amb l'excusa del desenvolupament , es duu a terme en els nostres municipis.

Encara el tsunami

text CÀRITAS INTERPARROQUIAL

Tal i com era de preveure, a poc més de dos mesos de la tragèdia que va arrasar el sud-est asiàtic, gairebé no se'n parla enlloc. Els mitjans de comunicació, portats per l'actualitat i per noves notícies, han acabat oblidant aquella realitat. I la nostra societat, que es manifestava profundament commoguda, demostra una vegada més que només és solidària al ritme que marquen els mitjans de comunicació.

I a pesar d'aquest oblit, cal recordar que aquella va ser i està sent una tragèdia humana que costarà anys de reparar. I enmig, ara, d'un silenci generalitzat, diverses organitzacions humanitàries segueixen treballant cada dia a la zona. És el cas de Càritas Internacional, que desenvolupa diversos plans d'emergència i rehabilitació a través de les Càritas nacionals dels països més afectats pel desastre: Sri Lanka, Indonèsia, Índia i Tailàndia.

Amb més de 5000 voluntaris implicats, les Càritas d'aquests països estan treballant no només en l'assistència immediata i urgent als més necessitats, sinó també en la rehabilitació i reconstrucció a mitjà i llarg termini (alguns dels projectes abracen els pròxims dos o tres anys). En aquest sentit, un dels objectius prioritaris se centra en la vivenda: hom pretén durant els pròxims mesos donar allotjament a més de 50.000 famílies en tota la zona. També es contempla aconseguir subministrament d'aigua potable per a un nombre similar de persones, i la construcció de banys i la infraestructura sanitària bàsica en els camps d'acollida.

Milers de persones van perdre tot el que tenien en el tsunami, incloent els seus mitjans de treball. És bàsic, per tant, que puguin recuperar els mitjans de subsistència, i per això entre els objectius de les Càritas d'aquests països hi ha donar ajuts per a la compra de barques, xarxes i altre tipus de material per als pescadors, un dels sec-

tors més afectats. En un altre aspecte, es donen a les famílies lots d'objectes de la llar (matalassos, eines de cuina, roba). També es dediquen molts esforços a l'atenció psicològica posttraumàtica. S'està treballant igualment en la reconstrucció de centres escolars i en el repartiment de material escolar perquè els infants puguin recuperar la normalitat educativa.

Es fa feina, però en queda infinitament més per fer. Les Càritas de la zona estimen les necessitats pressupostàries per als objectius d'ajuda fixats en més de 209 milions d'euros. A mitjan febrer, la quantitat recollida, tot i ser molt elevada, per Càritas Internacional, no arribava a la meitat d'aquestes necessitats. Càritas espanyola té un telèfon dedicat a la campanya del sud-est asiàtic: 902 33 99 99. Es poden saber més detalls del treball i els objectius de Càritas als països afectats consultant la pàgina www.caritas.org.

Embús

text TOLITO

Dilluns 7 de març, 13:00h. Un accident de cotxe bloqueja el pont del carrer Sant Francesc. De nou el drama circulatori està servit. Rutina i embús, menú diari de l'assalariat local. Els vehicles s'amuntonen en disciplinada cua al llarg de la inquietant carretera calijona. Ràpidament la fila creix fins al Polígon del Collet. La pròpia

rotonda d'accés es col.lapsa. L'anormalitat de la situació és manifesta. Normal és aturar-se tots els dies a l'alçada del pont del ferrocarril. Més enllà d'aquest punt neix allò de 'alguna cosa haurà passat' i les presses nervioses es veuen forçades a canviar per paciència. Els estómacs dels treballadors estan condemnats a esperar. Telèfons mòbils alerten als microones. Conductors respi-

rant forçadament. La ràdio no explica res d'allò que interessa als afectats. 'Què nassos ha passat?' Si hi ha companyia es teoritza. Els més agosarats fins i tot cerquen solucions al desastre quotidià que pateixen. Uns proposen autobusos i horaris d'eixida pactats. Són els moderats. Altres demanen el desviament de la nacional 340. Els utòpics.



Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 CUC, XAVIER BU
 MUSSOL, CARLE
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBE
Fotografies/ NATA

Poval

text THE CAPTAIN

25/02/05 EL BOSC

"Salut i rock & roll per a tots", amb aquesta presentació començava el primer tema de la banda de Traiguera POVAL.

Un altre cop, aquest divendres poguérem gaudir, al BOSC del port de Benicarló, de la música en viu. Els traiguersins, amb formació clàssica de dos guitarres, baix i bateria, ens van fer sentir la potència del seu rock dur. Aquests mercenaris del metall anaven ben servits amb amplificadors a vàlvules i el so de les seves guitarres

Gibson que ens va donar bona tralla per quedar-nos ensordits una estoneta.

La gira que estan fent per terres del Maestrat els permet promocionar el CD que acaben d'enregistrar, "Para los que quedan". Aquest àlbum presenta temes amb clara vocació cap al rock dur. Un so de guitarra saturat i lletres reivindicatives com les bandes clàssiques del heavy espanyol dels anys vuitanta.

També hi va haver temps per fer versions de Rosendo i Barón Rojo, així el públic assistent anava reconfortant els seus sentits/oïda i

apaivagant la set amb el somriure del propietari del local.

Arribà el moment arriscat de la nit amb una balada heavy amb la qual el guitarrista, Robert, va treure amb melodies de colors tots els decibels que arrancava amb l'overdrive de la seva Gibson Lespaul, com els mestres del metall.

Per deixar el pavelló ben alt i deixar contents els assistents al concert, versions de "Highway to hell", "Thunter" i uns tants temes més de la mítica banda australiana de heavy metall AC/DC.

Ninots indultats

text NATÀLIA SANZ

La Falla de la Paperina, en la Secció infantil i la de Mercat Vell, amb el seu ninot de la falla gran, van ser les grans triomfadores dels primers palets de premis que repartixen les falles benicarlandes del 2.005. La Paperina va presentar a l'exposició, que ha quedat instal·lada enguany en el Centre Cultural del Convent de Sant Francesc, un ninot que representa una somnadora tortuga a qui acompanya un donyot. Per la seua banda, la comissió de la falla Mercat Vell es va alçar amb el palet gràcies al ninot d'un vagabund que, amb un pa davall el

braç, es dirigix cap a Benicarló.

Amb el lliurament dels premis als ninots indultats es tancava un intens cap de setmana replet d'actes fallers, que es van iniciar el divendres a la nit quan, des de la balconada de l'ajuntament, Noelia Bayarri i Alicia Fuster, Falleres Majors de Benicarló, proclamaven, el divendres a la nit, que les falles del 2.005 han començat a Benicarló. Abans que elles, però, prenia la paraula Montxo Soriano, el pregoner d'aquest any. Molt vinculat al món de les falles benicarlandes, Moncho va exercir com un pregoner dels de tota la vida, utilitzant una trompeteta com les que portaven antany els pregoners.

El dissabte a la nit, la popular cavalcada del ninot prenia els carrers de Benicarló. Les onze comissions falleres van posar a prova el seu enginy i van sortir al carrer amb disfresses al·lusives al lema del monument faller que plantaran a partir del pròxim dissabte. Una de les poques falles que centra les seves crítiques en aspectes relatius a la ciutat, va ser la jove comissió dels Cremats. Aquest any, el seu monument criticarà l'urbanisme en Benicarló i per això es van ficar el vestuari que utilitza la brigada d'obres municipal. Agents de l'ORA i festa, molta festa, completaven el seu grup.

envia'ns les teues cartes, notícies, fotografies,
comunicats i opinions abans de dimecres a:

laveudebenicarlo@eresmas.com

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATÀLIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARIS,
TOLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La **Veu** respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La **Veu** es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Vianants i automòbils (1)

Les modificacions del carrer Pius XII han rebut tota mena de crítiques. Que si els fanals semblen de Telefónica, si caldrà nomenar-lo "Camí del Cementiri" pels xiprers que s'han plantat ... Sense valorar aquests aspectes estètics o ornamentals, ens centrarem en una altra crítica: s'ha fet el carrer més estret i s'han reduït les places d'aparcament. El que, curiosament, no es diu, o no es "veu", és l'increment d'amplada de les voreres. Què l'automòbil privat és la forma "natural" de desplaçament és una percepció o creença prou arrelada i



s'ha manifestat com oposició o crítica a tota limitació de l'accés dels cotxes a l'interior de la ciutat. Al Passeig Ferres Bretó, l'eliminació de les places d'aparcament i l'ampliació de la zona de vianants central fou molt crítica. El projecte de direcció única pels cotxes al Passeig Marítim, fou abandonat per la pressió dels comerciants.

Per a reduir la presència d'automòbils als carrers dels centres urbans, sovint, es transformen en zones de vianants. A Benicarló en tenim a la plaça Mestres de Montesa, Auditori i al casc antic o zona de la volta. Sovint no són respectades pels automòbils que les utilitzen com aparcaments. Es pot afirmar que, a Benicarló, hi ha una clara preeminència del cotxe front el vianant. Però açò no passa en algunes ciutats i, de fet, la tendència més sostenible és la contrària. Darrerament, s'està produint un canvi de percepció en la manera de moure'ns per la ciutat i els vianants estan recuperant terreny al cotxe privat.

La conversió en zones de vianants dels centres històrics -el tancament al trànsit motoritzat privat- és un tret molt estès per les ciutats europees. De fet, segons l'urbanista alemany Rolf Monheim, una ciutat sense zones de vianants representatives sembla ara "desesperadament antiquada". Les primeres zones de vianants aparegueren a ciutats nord-americanes als anys vint del segle passat, gairebé coincidint amb l'aparició dels cotxes a les urbs. El principal objectiu d'aquestes transformacions urbanístiques és resoldre la congestió de trànsit causada per la falta d'adequació dels carrers a la circulació massiva de cotxes. Sovint s'afegixen altres finalitats com l'ambiental -reducció de les contaminacions acústica i atmosfèrica- o la configuració un espai comercial. Últimament, també s'addueix que contribueixen a la devolució de la ciutat als vianants. Les característiques de les zones de vianants són diverses, igual que els objectius que cerquen. N'hi ha de grans i de menudes, de zones monumentals per a turistes, de compres, d'institucions oficials o zones per a la diversió nocturna. Són àrees monofuncionals sense varietat d'usos ni persones. En ells no conviuen els habitatges residencials amb el comerç o les oficines, els xiquets amb la gent gran, o els funcionaris amb els obrers.

Els resultats de la conversió dels centres històrics en zones de vianants són ambivalents, amb efectes positius i

negatius. La disminució del soroll, de la pol·lució i del nombre d'accidents, amés de la revifada de les activitats comercials o turístiques, serien aspectes positius. Les conseqüències indesitjables més notoris serien el canvi d'us del sòl de residencial a comercial o d'oficines, i el desplaçament dels problemes de trànsit a la perifèria. Moltes zones de vianants de caire comercials o de serveis duen associat un anella viària de circumval·lació i apartaments subterranis que dissuadeixen l'accés a peu i provoquen un increment del trànsit motoritzat. Més que pels seus resultats en

la reducció de trànsit, les zones de vianants han premés visualitzar la ciutat sense cotxes i han esdevingut en llocs de trobada i d'aprenentatge de la vida urbana.

Actualment, cal concebre les zones de vianants com part d'una estratègia global de tota la ciutat contra l'ús indiscriminat del cotxe privat i per la reducció del nombre i velocitat dels vehicles. Aquesta estratègia de moderació del trànsit afectarà tant al centre històric com a la "ciutat nova". S'ha de dissuadir la utilització de l'automòbil i la promoció de mitjans de mobilitat alternatius com anar a peu, en bicicleta o en transport públic. Els instruments emprats són els itineraris vianants i els sistemes per a "calmar" el trànsit. L'itinerari de vianants és un conjunt de vies segures i atractives, pensades sobretot pels que van a peu.

Les diverses zones de vianants han tingut un escàs èxit en l'objectiu que pretenien aconseguir. El carrer Major, possiblement, la primera via important de la que es van treure els cotxes. L'objectiu era de promoció dels comerços -un cartell l'anunciava com "carrer comercial"-, a més de l'estretor del carrer. Posteriorment i de forma gradual, esdevingueren zones de vianants la resta de carrers de la volta. En l'actualitat l'activitat comercial en aquesta zona està una mica estancada front altres carrers com Pius XII i Joan Carles I, i, normalment, no es veu massa gent passejant. La zona de l'Auditori es dissenyà com àrea residencial de cert nivell, amb molts bars i restaurants connectada amb el port esportiu. Però allò ha esdevingut una zona d'aparcament gratuït amb el consentiment municipal. Només cal anar a l'Auditori durant una presentació fallera o qualsevol acte multitudinari per a veure la zona de vianants plens de cotxes.

El poble cada cop està més ple de cotxes -només cal veure els embussos al carrer Pius XII o al Passeig Marítim- amb pocs llocs d'aparcament. Molts conductors veuen les zones de vianants com superfície desaprovechada i "utilitzen". Tot, amb el vist-i-plau del nostre consistori municipal.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 474

text EL LECTOR

A bans de començar a escriure sobre les coses que de la setmana passada, vull fer esment d'unes quantes coses que em semblen importants encara que per a molts no ho siguen. Primer de tot, vull destacar que ja fa un parell o tres de setmanes que aquesta col·laboració ha canviat el seu espai vital dins el seu setmanari. La veritat és que aparèixer al costat de Pere Bausà és un honor que no mereixo, entre altres coses perquè ell en sap molt i jo gairebé res, i perquè ell signa els seus articles i jo no. Clar, emparant-me en l'anonimat puc escriure el que penso sense cap complex, el mateix que fan alguns dels seus col·laboradors habituals. També volia dir que ja era hora que el seu setmanari aparegués en algun lloc, col·laborant en algunes activitats que es fan al poble, com ara el dia de la dona. He vist en uns triangles de paper que s'han repartit pel poble que vostés col·laboren en els actes programats. Mot bé, ja que no fan cicles de conferències, ni organitzen cap tipus d'acte social, ni patrocinen res (amb la qualitat del paper el patrocini esdevé una quimera) almenys col·laboren en una cosa important. Que no decaiga. Per acabar les coses que volia dir abans de començar, no em puc deixar de dir que ja estic fart de les onades de fred, de la despesa en calefacció, de les mans seques i que tothom es passa la vida dient que quin fred que fa, que si estem a dos graus, que si tinc els peus gelats o que si me'n vaig a vore la neu. Però la cosa que més em molesta i que més afecta la meua salut no és el fred (estem a l'hivern, no ho oblidem), sinó les contínues i sorprenents descàrregues elèctriques que es produeixen en baixar del cotxe, tocar un ferro, donar la mà a una altra persona o besar el éssers estimats. Quina murga. La porta del cotxe s'ha de

tancar sense tocar-la i amb el colze, i si no ens n'adonem i la toquem amb els dits, salta la xispa elèctrica que ens deixa els dits estabornits una bona estona. Per suposat, també hem de reprimir els nostres sentiments, i no besar ningú sense abans haver-li tocat la mà o la cara.

Torna la costa nord a la seua portada. No sé quantes li n'han dedicat, però es veu que la cosa cada vegada està pitjor. Que la mar vaja guanyant un metre per any em sembla una barbaritat. Si continua aquesta marxa, en quatre dies arribarà la mar a la carretera general, i el nostre terme municipal anirà desapareixent. Però com sempre, els polítics locals ni cas. Cap d'ells va acompanyar el cap del Servei Tècnic de Costes en la seua visita. Es veu que tenien coses més importants a fer. El partit està per damunt de tot.

Els de la casa d'Andalusia estan empenyats amb un parell de personatges que fa un parell d'anys van vindre a recollir vots i els van prometre tot allò que ells volien sentir. Recordo el cacic dient "precisamente aquí traigo un papel.." i efectivament el paper de la representació que estava fent se'l sabia molt bé. L'altre, amb la seua cara de demanador d'aigua de l'Ebre assentia i no prometia menys que el seu company. Total, que no hi ha res de res. No diré res més.

Es veu que els immigrants van omplir el saló d'actes de l'ajuntament perquè algú va filtrar alguna cosa a alguna gent. Potser s'haurien de prendre el mateix interès en les reunions que es fan a les escoles.

Bon repassó dels tafaners a una "cosa" que ningú no sap encara quin futur tindrà. De moment les falles han començat la seua croada particular, ocupant amb les seues creacions de mal gust un lloc on el recolliment, l'oració i el silenci havien estat protagonistes d'antuvi. Ara les traques, la coentor i el dubtós gust de les creacions

dels artistes fallers han ocupat aquelles sales. Realment sap algú què es farà allà? Es posarà un jardí al sostre? Es jugarà al pàdel a l'antiga capella? Farem un hotel a les antigues cel·les? Plantarem carxofes a l'antic claustre?

Robes repartint benediccions. No li falta gens de raó, no.

No sabia jo que les obres del pont de Barranquet s'han polit aquella zona verda que l'ajuntament havia arreglat fa un parell d'anys amb cartellet explicatiu i tot. Segurament tot allò que posava al preciós cartell haurà quedat en un no-res, i la fauna existent haurà fotut el camp. És el progrés.

He llegit l'anàlisi que fa Joan Raül Burriel dels resultats del referèndum i, curiosament, tot ho podria subscriure, fins i tot això que els valencians són sempre més espanyols que ningú, els que més voten, els que més voten que sí i els que més voten al Pp. És el que hi ha, amic, per això tenim les falles i resta de romanços. Ara, que com deia aquell, en todas partes cuesen habas.

Foto denúncia. Quina vergonya. Però quina vergonya. Els hauria de caure la cara de vergonya a tots els que amb la seua passivitat consenten això. Señor Flos, dimita.

El pelegrí ja ha arribat a Santiago per tercera vegada. Ara espero el resum i les conclusions de la setmana que ve. Tremolo.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Diuen que s'acaben les presentacions falleres, però no diuen que comença el pitjor: els xiquets amb les seues caixetes de coets.. Què passa amb "la graderia inquieta"? Jo volia saber alguna cosa de la gran victòria.

Concert extraordinari de la Coral

text NATÀLIA SANZ

Les composicions musicals de diversos autors benicarlandos, interpretades per la Coral Polifònica Benicarlanda, van ser les encarregades d'obrir el dijous a la nit els actes commemoratius del 355 aniversari de l'arribada del Crist del Mar a Benicarló. Als peus de la imatge del Crist del Mar i davant la presència de nombrosos devots que van abarrotar la parròquia de Sant Pere, les veus de la coral van omplir de sentiment i devoció els cors dels benicarlandos que van acudir a la cita. El concert extraordinari es va obrir amb el contundent i esquinçador Cantatibus del Mestre Feliu, al que va seguir Vent de Nostàlgia, d'Antonio Enero i Mara Iborra. A continuació, Panis Angelicus, peça del Mestre Feliu per a dues veus blanques, donava pas a l'oratori Al Crist de la Mar, compost per Pablo Anglés sobre els versos de Jaume Rolíndez.

Estrenada fa cinc anys amb motiu del 350 aniversari, està originalment concebuda per a orquestra simfònica i una gran massa coral. Dividida en vuit parts, va recorrent els passatges de la Passió de Crist, fent-la benicarlanda i encar-



nant-la en el Crist del Mar. Un quartet de corda, òrgan i el cor de veus mixtes de la Coral, dirigida per Josvi Arnau, posava en escena el dijous per segona vegada l'Oratori. El concert es va tancar amb la interpretació de l'Himne al Crist del Mar, que va unir les veus dels coralistes i les del públic.

ACTES DE SETMANA SANTA

Els actes de celebració de la Setmana Santa a Benicarló començaran el diumenge 20 de març, diumenge de rams, amb el pregó d'obertura que enguany correrà a càrrec de Manuel Ferrer. El dilluns, se celebrarà el via crucis per la pau, que començarà en la llar de La Salle. S'iniciarà d'aquesta manera, la part més visible

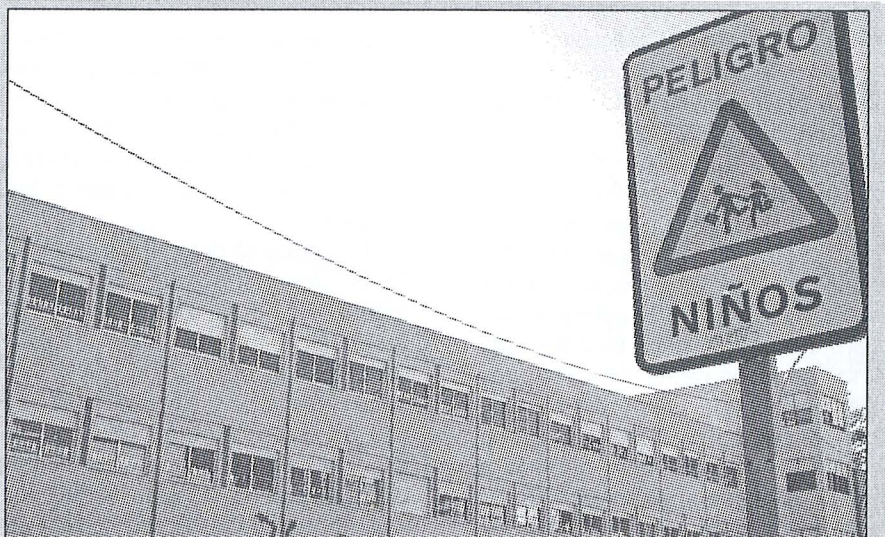
de la celebració de la Setmana Santa, que treu al carrer, materialitza i evidencia la sobrietat dels oficis religiosos que se celebraran en l'interior del temple.

Els actes continuaran el Dimecres Sant, amb la processó del Sant Encontre, el Dijous Sant, amb l'Hora Santa en el temple de Sant Bartomeu i el Divendres Sant, que la solemne processó del Sant Enterrament reunirà a totes les confraries entorn del sepulcre de Crist.

Dissabte Sant, els tambors es reuniran en la plaça de Sant Bartomeu per al trencar de l'hora, preludi de la celebració de la Resurrecció que tindrà lloc el diumenge amb la processó de la trobada.

Denúncia

Realment són tan perillosos els xiquets de Benicarló? La profusió de senyals indicadores de la seua perillositat no deixa lloc a dubtes. Recordem els cartells que es posen a festes: "PERILL. BOUS. FOCS". Segurament l'alarma ha cundit entre els nostre visitants. En altres poblacions només demanen precaució o compte. Nosaltres declarem un perill evident.



Perden a casa el que guanyen fora

text GREGORIO SEGARRA

C.D. Benicarló Juvenil, 1 - C.D. Puçol, 3.

Alineació del Benicarló: Peinado, Víctor González, Terán, Emilio, Foix, Alex, Juanjo, Víctor Esbrí, Jordi, Gumbau i Marcos (Pío 60').

El Juvenil no va poder amb el Puçol, equip que ja els va vèncer en la primera volta. Van començar marcant aviat els visitants, als 2', en un gol que va ser molt protestat per entendre que va ser aconseguit amb la mà, però abans del descans Víctor Esbrí, de rebot, va aconseguir igualar el marcador. Gens més començada la 2ª part van tornar a torçar-se les coses a l'avançar-se de nou els del Puçol i ser expulsat, amb justícia, Juanjo. Amb un menys i el marcador en contra dels locals encara van tenir arrests per a intentar-lo una vegada i una altra, però resultava evident que no era el seu millor dia. I a 10' per al final, amb el Benicarló a la vora de l'extenuació, el Puçol va aprofitar altra ràpida sortida per a liquidar el partit amb un nou gol.



Resultats del C.F. Benihort:

El Benihort Cadet es va desfer sense problemes d'un dels cuers, el Moncofa (8-1) mentre que l'Infantil va estar a punt de donar la sorpresa negativa. Després d'anar perdent 0-3 al descans, va poder remuntar en la 2ª part i guanyar 4-3. El Moncofa va acabar amb 8 jugadors el partit, al veure com tres eren expulsats pel col·legiat. Quant al Benjamí "A" es presumia un mer tràmit el partit contra l'Orpesa i així va ser (8-0). No ho

va tenir tan fàcil l'Aleví "A" contra el mateix rival, a pesar que el resultat (6-1) puga aparentar altra cosa. S'ho van haver de "currar", i molt, els xavals de Jose Viñes i no va ser fins a les acaballes del partit quan van aconseguir l'avantatge definitiu. El Prebenjamí rebia al líder, Vinarós, que va guanyar 5-0 en un entretingut partit. Amb aquesta victòria, els pre-benjamins del Vinarós C.F. es proclamen matemàticament campions de Lliga. Enhorabona.

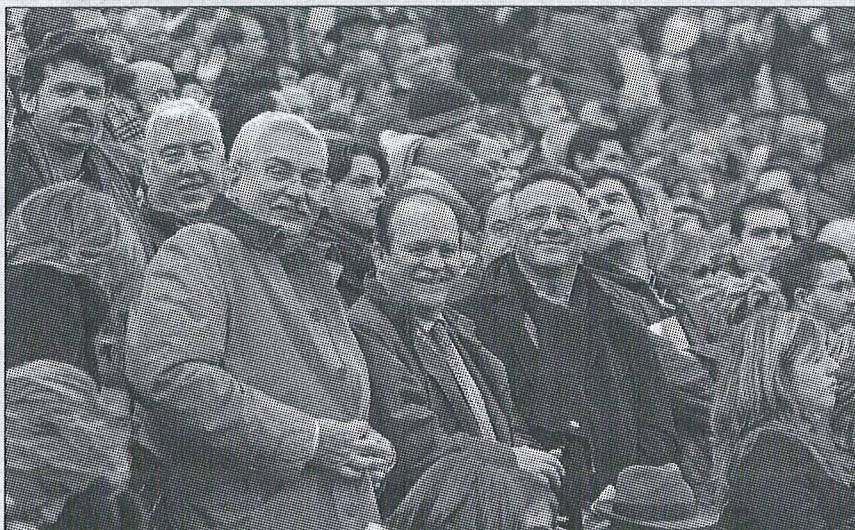
Jaime Mundo se'n va als bous

text REDACCIÓ

El nostre alcalde i diputat popular, Jaime Mundo, es va prendre un respir en la seua atrefegada agenda política per desplaçar-se fins la Plaça de Bous de Castelló i disfrutar amb algunes corregudes de bous.

La nostra màxima autoritat i donada la manca de problemes que pateix la nostra població, va voler relaxar-se amb aquest espectacle tan entretingut acompanyat d'alguns *amigatxos*.

Olé!



Villarreal CF "c" - CD Benicarló

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Es la sinceritat una virtut? Jo crec que no, sincerament. Hem de ser sincers només en la mesura que ens convinga; segur que si tot el món anara pregonant sempre les veritats, mitja humanitat estaria barallada amb l'altra mitja. Hi ha però determinades circumstàncies en la vida que ens empenyen a ser francs, a no fingir. Parlo, òbviament, d'aquelles situacions en les quals no hi ha més remei que no mentir. I aquest és el meu cas d'aquesta setmana. Del partit que va jugar el Benicarló contra el Villarreal C no sé més que el resultat. Poca cosa és, ho comprenc, però és que és així. El desvergonyiment de què faig exhibició ara mateix hauria de ser motiu suficient com perquè no em llegira ningú mai més i com perquè l'amo de la casa -tan dadivós amb el cava del sopar del consell de redacció- em deixara de pagar el minso jornal que no em guanyo. La meua sort, sortosament, és que ja no em llig ningú i fa no sé quants mesos que no en veig ni cinc de l'empresa. Així que, com sempre, n'hi haurà prou d'omplir les cinquanta línies, que es veja la pàgina ben plena i tots contents.

El més normal seria que dedicara la resta de l'espai a la realització d'un exercici d'escriptura automàtica. És a dir, que fera tal i com estic fent, colpejar les lletres del teclat de l'ordinador amb entusiasme i alçar el cap cada cinc segons per comprovar si realment avanço en el meu propòsit d'arribar a les anhelades quaranta-vuit línies. Sí, n'hi haurà prou amb quaranta-vuit, ningú no es prendrà la molèstia de comptar-les.

L'altra possibilitat que se m'ofereix és parlar de qualsevol dels temes d'actualitat que amb tanta prodigalitat ens brinda sempre el

devenir del nostre poble i relacionar-lo, en un graciós exercici literari, amb l'actualitat del CDB. Però no, estic espés, molt espés. Ni tan sols el recurs fàcil de referir-me al mal humor que em produeix cada matí haver de fer les mil giragoneses per anar, desgraciat de mi, a treballar esquivant els casals fallers que ja envaeixen carrers i voreres. No, ni això em motiva. A més, no sé quina relació podrien tindre les falles amb el Benicarló. O sí, sí que en tindrien de relació, però, és clar, no seria políticament correcte dir quina relació hi veig. Si és el que deia abans, la sinceritat no és una virtut. Si els nostres polítics, és un dir, foren sincers no serien polítics, serien una altra cosa que no els permetria defensar els nostres interessos. No vull dir amb això que el que diuen els polítics no siga veritat, no, que va, el que passa és que crec que no sempre diuen tota la veritat, només diuen la part de veritat que els convé. Una mica més del tres per cent de la veritat. Jo, ja ho he confessat adés, tampoc acostumo a dir més veritats de les que m'interessa. I amb aquesta virtut que tinc, no comprenc per quins set sous no sóc polític. Trenta-tres, en porto trenta-tres, que ho posa ací baix a la pantalla de l'ordinador.

Encara podria parlar, perquè no hi haurà més remei, de com em cauen de malament els preponents aquests del Villarreal CF. Polls ressuscitats és el que són. Van pel món amb ínfulas d'equip de la xàmpions. I no, no m'estic referint als de la primera plantilla, que igual ho acaben sent. M'estic referint als filials, que si bé no tenen les qualitats esportives dels riquelmes i els josemaris sí que saben imitar-los en les formes de presumptes estrelles del futbol europeu. Ara que em ve al pensament, sí que sé alguna cosa més del partit. Sí, i tant que en sé més a banda del resultat. Sí, sí. Els joves benicarlandos es van vore

obligats a jugar contra el líder de la categoria a les deu del matí de diumenge. Quin pecat més gros. És clar, com que els nostres s'havien passat -ho suposo i ho desitjo- la nit anterior anant de marxa amb tot el romans aqueix del ninot, era previsible que a unes hores tan intempestives no estigueren en condicions d'encertar-li a la pilota. És normal, no ? que ens guanyaren. Els de la Plana acostumen a jugar els seus partits els dissabtes de vesprada, però per empudegar i sabedors com eren que ací el personal estava de festa, van decidir canviar l'horari i fer matinar als pobres xicots aquests. I encara sé una altra cosa més. I que conste que no tinc cap necessitat de contar-la perquè ja he superat les cinquanta línies. Però va, faré vore que aquesta setmana encara he treballat més. Resulta, deia, que l'entrenador del Benicarló no va poder exercir les seues funcions perquè va coincidir el matx amb el bateig d'una neteta seua. Que siga enhorabona.

Sí, és clar que me'n recordo que he de posar el resultat. Quatre, ens en van marcar quatre i nosaltres, no cap. Previsible tot donades les circumstàncies.

Diumenge vinent ens visitarà el Saguntino, tercer classificat i directament en lluita amb el San Jorge per assolir un dels llocs de promoció. Jo sempre vull que guanye el Benicarló. El que passa és que hi ha vegades que em disgusto més i unes altres que no tant.

LA NOTA. Intentaré que no em passe més això d'avui.

LA SENTÈNCIA. M'acaba de picar l'amo i m'ha dit: "Va, dropal, totes les setmanes igual!" (Sic).

4a Jornada Jocs Esportius CV

text C.A.BAIX MAESTRAT

El dia 5 de març es celebra el Campionat Autonòmic Juvenil i Junior al Palau d'Esports Lluís Puig, aconseguint els atletes del Baix Maestrat, uns bons resultats. Pablo Andrés 6è en Ttriple i M.P amb 10'06m i 3er i Medalla de Bronze en Alçada amb 1'63m, Anna Delshorts 3ª i Bronze en Pes amb 8'12m i 6ª en 60MT i MP amb 10"43 i 8ª en 60MLL, Adrià Badí 8è en 200MLL amb 24"88 MP. Francisco García 4t en Triple amb 10'97 i 16è en 60MLL amb 8"18, Elisabet Delshorts Medalla de Bronze amb 8"24 i 5ª en 200MLL amb 27"72.

El dia següent van ser els Infantils els que van competir al mateix lloc amb Cristina Ferrando en 60 MT 12ª amb 11"85, 21ª en 1000MLL i Medalla d'OR i R.C Inf. en Salt d'Alçada amb 1'50mts, Eric Nolla 5è en 1000MLL, Anna Prats 10ª en llargada, 9ª en 60MT i 6ª en Triple., Francisco Ferrer 8è en



2000MLL fent M.P amb 7'08"72, Jessica Lores 9ª en 2000MLL i Lorena Buj 15ª en el 500MLL.

Aquest mateix dia també es va

► *La quarta jornada del Campionat Autonòmic Juvenil i Junior va suposar uns bons resultats per als nostres atletes*

competir a les Pistes de Benicarló fent la 4ª Jornada dels XXIII Jocs

Esportius Escolars de la C.V. destacant Javier M. 1er. i Marta Pomada 1ª en 300MT, David León (Aleví) 1er en Disc amb 12'40, Fiorella Chiappe Benj.1ª en Alçada, Javi Giner (Aleví) 1er en 500MLL amb 1'40"7, Andrea Ruiz 1ª amb 1'46"2, Carmen Melet 1'48"6, Fiorella Chiappe 1'54"2, Pepa Fabregat 1'58"1, Nerea Ruiz 2'10"8, Mar Melet 2'15"0. En el 600MLL N. Assam 2'41"2 i Nacho Violat 2'01"7. En el 200 Francisco García, Junior 25'7 i 11'47M en Triple i MP, Javier Martínez 8'33, Marta Pomada 8'21, Cristina Monforte 9'51 i Elisabet Delshorts 10'23. En Pes destacà David León amb 7'88m R.C, Javier Giner 6'77 i Alex Segarra 6'36. En el 4X60 l'equip Aleví format per Carmen Melet, F. Chiappe, P. Fabregat i N. Ruiz van aturar el crono en 42"2 i l'equip masculí amb J. Giner, D. León, A. Segarra i G. Adell van fer 40"8. En Martell Fco. García 22'31 m R.C, Nacho Violat 10'25, K. Najjami 9'19, Eli Delshorts 18'70 m, Anna Delshorts 14'13 i Cristina Monforte 15'55.

Clar triomf del Sporting Salesianos

text C.H.INDRET PENÍSCOLA

Després de la derrota de la Universitat Politècnica de fa dos setmanes, l'equip peniscolà afrontava de nou, amb els peus a terra, la visita del líder d'aquesta segona fase. Diem, els peus a terra, pel desastrós partit que va realitzar el homes de Robert Papic, en la capital valenciana. Després de tres victòries consecutives, la actitud va canviar radicalment. Estar pel núvol no ajuda a mantenir aquesta dinàmica de resultats positius i amb una defensa sense concentració i un atac totalment anàrquic, al final es paga.

Amb una cura intensiva, a base d'un intens treball físic, durant tota

la setmana, la derrota del Sporting Salesianos no va saber a fracàs. El dissabte, els Alacantins van demostrar que eren millors, i els peniscolans van fer el seu partit, treballant de valent i sent conscients de les seues possibilitats.

Les bones referències del seu porter titular, Rafael Moyano, no es van traduir en aturades, sinó en passes de vint metres, llançant el contraatac amb molta precisió i culminant-los els extrems amb efectivitat. També cal destacar el gran treball del pivot visitant, ficant en moltes ocasions en problemes a la defensa local.

I com diem abans, el Peníscola va fer el seu partit. La claredat d'idees i l'esforç defensiu, va experi-

mentar una notable milloria. Els llançaments exteriors de Conrado Monterde, el gran sacrifici defensiu de David Escura, i la coordinació en els canvis, atac-defensa en els primers minuts de joc, van ficar contra les cordes als alacantins. I l'esperit de lluita contra el rival, no va acabar fins l'últim segon.

Esperem que l'Indret Peníscola, el pròxim dissabte a les 18.30 hores, al pavelló municipal, ens porta novament per la senda de les victòries.

C.H. Indret Peníscola: 24

C.H. Sporting Salesianos : 32



EL CASAL FALLER

I INTRODUCCIÓ

El casal faller és l'autèntic centre neuràlgic de la festa fallera. Lloc on es couen les decisions més importants al llarg del devenir faller anual. No només és centre de reunió i germanor fallera, sinó que esdevé la principal font d'ingressos fallers durant la setmana gran.

II UBICACIÓ

El Casal Faller ha d'estar situat el més prop possible del monument faller, la qual cosa ens facilitarà la vigilància nocturna de la falla, així com la major aflluència de consumidors del servei de bar. Si la falla disposa d'un casal desmuntable o lloga un envelat, el millor lloc per muntar-lo és el bell mig del carrer, enfront de la falla. El muntatge es pot emprendre tranquil·lament un parell de setmanes abans del començament de la festa per tal que no ens agafe el bou i el puguem tindre en condicions. És molt important que la comissió de la falla no es veja condicionada ni pressionada per ningú a l'hora de triar el lloc més adequat. Ningú no s'ha de preocupar de les hipotètiques molèsties per als conductors, ni per la remota possibilitat de provocar embussos monumentals de trànsit. Que quede ben clar que això no és problema de la falla, els fallers també tenen els seus maldecaps. I ben grossos.

III TIPUS DE CONSTRUCCIÓ

En els albars de la festa fallera, les comissions falleres buscaven locals, principalment baixos o magatzems. Això es va generalitzar fins que fa uns anys es van començar a veure envelats que augmentaven les possibilitats d'ús dels casals fallers a l'hora que els ingressos per begudes es disparaven. En poc de temps, la cosa es va anar generalitzant i ara gairebé totes les falles tenen el seu casal desmuntable, bé en propietat, bé de lloguer.

IV DECORACIÓ

Per suposat, el tipus de decoració varia segons a quin tipus de casal ens referim. Els casals "fixos", han de tenir les fotografies de totes les falleres

majors amb els seus acompanyats, així com els càrrecs més importants de la falla de cadascun dels anys. També s'han de posar alguns ninots salvats de diferents falles, així com les fotografies de totes les falles de cadascun dels anys que s'ha plantat i els banderins dels premis aconseguits. No podem oblidar que els records i detalls oferits per les altres falles de la ciutat com ara plaques, quadres de ceràmica i figures al·legòriques, mostra de la germanor fallera entre totes les falles de la localitat, han de tenir el seu lloc. El local es pot acabar de decorar amb alguna banda donada per alguna fallera, alguna peça del vestit típic, una faixa roja donada per algun president, així com reproduccions de bunyols o diplomes acreditatius. Un rellotge de paret, obsequi d'alguna marca de whisky, ens ajudarà a mesurar el temps de les reunions. No cal oblidar que l'escut de la falla ha d'ocupar un lloc preferent a les parets del local. Al llarg de la setmana fallera es poden penjar garlandes o farolets, així com banderetes representatives que, una vegada acabada la setmana gran, es despenjaran i es guardaran per a l'any vinent.

Pel que fa als casals desmuntables o als envelats, la decoració haurà de ser necessàriament austera. Un escut dalt de la porta d'entrada i unes garlandes i/o banderetes penjades del sostre en seran suficients. Les garnaldes es poden demanar al subministrador de beguda, que de segur en tindrà. Una llista de preus i un cartell amb els actes més representatius completaran la decoració.

V USOS

El casal permanent s'utilitzarà, bàsicament, per a la celebració de les reunions setmanals de la falla, així com per als sopars que puguem organitzar els membres de la comissió. Aquests sopars poden esdevenir en dinars al llarg de la setmana fallera, ja que el casal es converteix en l'autèntica llar del faller. Es pot dir que el faller canvia de casa, el casal es converteix en el seu lloc de residència habitual.

Esmorzars, dinars, berenars, sopars i resopars. L'única cosa de casa que s'utilitza és la dutxa, tota la resta de coses es fan al casal. Lloc per a la tertúlia i la convivència, el casal és l'expressió més viva de la germanor fallera.

Pel que fa als casals desmuntables o envelats, el seu ús és, bàsicament, lucratiu. Es tracta de despatxar la màxima quantitat de beguda i menjar que es pugui, alhora que una sorollosa i enganxosa música de la més rabiosa actualitat, fa que la gent no se'n vaja i segueix ballant a l'hora que consumint. Altres utilitats poden ser la celebració de festes infantils, menjars multitudinaris o concursos i conferències.

VI EL FACTOR HUMÀ

La figura principal del casal és la seua Padrina. Es tracta d'un càrrec de duració anual i de gran valor sentimental i simbòlic. La Padrina del Casal té, com a principals funcions, tallar la cinta d'entrada el dia de la inauguració oficial del casal, vetllar perquè la imatge del casal mantinga la seua dignitat, lluir orgullosament la banda acreditativa, participar activament el dia de l'ofrena amb un bon ram de flors, supervisar el tema i col·laborar eficaçment en les diferents trobades de Padrines del Casal que es puguen organitzar al llarg de l'any i que tracten aquesta problemàtica.

Un segon esglaó està ocupat pels components de la comissió fallera que, organitzats en torns, s'ocupen de servir les begudes, cobrar les consumicions, preparar els entrepans, encendre el foc de les torradores, omplir les càmares i trucar els proveïdors per tal de no fer curt amb la beguda i el menjar.

El tercer esglaó l'ocuparien els encarregats de muntar i desmuntar envelats que no són membres de la comissió fallera, així com els que s'ocupen de la seguretat dels locals.